



**PRIM. MR. SC. ZLATKO ŠIMUNOVIĆ, DR. MED.**  
**[14. 12. 1935. – 5. 4. 2023.]**

Prim. mr. sc. Zlatko Šimunović, dr. med., specijalist školske medicine, cijenjeni vukovarski liječnik, pedagog, književnik i slikar, preminuo je 5. travnja 2023.

Rođen je 1935. godine u Vukovaru, gdje je završio osnovnu školu i realnu gimnaziju. Studij medicine započeo je u Zagrebu, a diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Beogradu. Poslije obavljenoga pripravničkog staža radi u pedijatrijskoj službi Medicinskog centra Vukovar na zaštiti zdravlja školske djece i mladeži, a povremeno i dojenčadi te predškolske djece. U Zagrebu 1970./71. godine pohađa postdiplomski studij iz školske higijene, da bi ubrzo otišao i na specijalizaciju iz školske medicine, koju završava 1974. godine te tako postaje specijalist školske medicine. Nakon toga u Vukovaru osniva Službu za zaštitu zdravlja školske djece i omladine, kojom je rukovodio do izгона iz grada 1991. godine. Na Medicinskom fakultetu u Zagrebu 1979. godine je obranio magistarski rad pod naslovom *Analiza propisanog postupka razvrstavanja osoba ometenih u psihofizičkom razvoju*. Nakon stjecanja akademskog naziva magistra znanosti postao je članom znanstvene jedinice za kliničko-medicinska istraživanja u Osijeku. Kao i većina školskih liječnika, postaje članom Društva liječnika školske i sveučilišne medicine pri Hrvatskom liječničkom zboru.

U Vukovaru, kao i tijekom progonstva u Zagrebu, bio je član različitih stručnih komisija za osobe sa smetnjama u razvoju. Bio je dugogodišnji predsjednik Prvostupanje stručne komisije za osobe sa smetnjama u razvoju, kao i član ekipe stručnjaka za opservaciju učenika s poteškoćama u učenju i ponašanju u osnovnom i srednjem obrazovanju. Višegodišnji je član predsjedništva Društva za pomoć osobama s poteškoćama u mentalnom razvoju. Od 1974. godine terapeut je Kluba liječenih alkoholičara, a kasnije i voditelj terapijskog tima Klubova liječenih alkoholičara općine Vukovar. Bio je omiljeni srednjoškolski nastavnik, kao vanjski suradnik u odgojno-obrazovnom usmjerenju s nastavnim predmetom *Školska medicina s osnovama mentalne higijene* te u zdravstvenom usmjerenju s nastavnim predmetom *Medicinska psihologija i mentalna higijena, te prva pomoć*. Po povratku iz progonstva u Vukovar, od školske godine 1998./99. pa do 2001./02. bio je nastavnik predmeta *Socijalna medicina, zdravlje i okoliš, te psihijatrija* u Srednjoj medicinskoj školi Vukovar. Svoj rad na zdravstvenom prosvjećivanju provodio je objavljujući od 1980. pa do 1991. godine u svakom broju *Vukovarskih novina* članke i savjete iz najšireg područja medicine. Tijekom nastavne godine 1982./83. njegovi su savjeti bili objavljivani i u *Školskim novinama* iz Zagreba, hrvatskom tjedniku za odgoj i obrazovanje. Svoj spisateljski rad započeo je 1989. godine kada je svjetlo dana ugledala njegova prva knjiga – udžbenik *Školsko dijete i zdravlje*. Sigurno bi se niz takvih znanstvenih knjiga nastavio i u godinama koje su dolazile da se već nakon nekoliko godina strašni rat nije sručio na Vukovar i rasuo Vukovarce diljem domovine i svijeta. Neposredno poslije izlaska ove knjige, nakon dugogodišnjega uspješnog rada, 1990. godine mr. sc. Zlatku Šimunoviću, dr. med. priznat je naziv primarijusa.

U progonstvu u Zagrebu bio je zaposlen u Domu zdravlja Novi Zagreb, kao liječnik za zaštitu zdravlja školske djece i mladeži, u ambulanti Remetinec. Godine 1996., dok je još bio u progonstvu, imenovan je ravnateljem Doma zdravlja Vukovar. Povratkom u Vukovar od 1. siječnja 1997. do 30. kolovoza 2000. obnaša ovu odgovornu dužnost, u iznimno teškim uvjetima, kada je zdravstvenu zaštitu trebalo pružati u opustošenim i devastiranim ambulancama, bez dovoljnog broja zdravstvenih djelatnika i opreme. Rado ga se sjećam iz tih vremena kada je svakodnevno, u odijelu s kravatom, naoružan najrazličitijim alatima za kopanje, odlazio iz hotela u kojemu smo tada boravili do svoje srušene i opustošene kuće i kao nekakav arheolog donosio i pokazivao nam iskopine nama naizgled običnih, svakodnevnih predmeta, ali njemu neprocjenjivo važnih i vrijednih. Kao ravnatelj Doma zdravlja Vukovar dr. Šimunović 1999. godine potpisuje Povelju o prijateljstvu s ravnateljem Doma zdravlja Dubrovnik dr. Stijepom Ragužem, postavljajući tako temelje dugogodišnjoj vrlo uspješnoj suradnji, pomaganju i razumijevanju ne samo među domovima zdravlja, već i bolničkim ustanovama ovih dvaju gradova.

U zasluženu mirovinu odlazi 2001. godine, ali ne miruje, već nastavlja raditi u brojnim ambulancama Doma zdravlja Vukovar, od Lovasa i Tovarnika pa sve do Iloka.

Potaknut potrebom zabilježiti ratna sjećanja, iz vremena u kojem je u polutama skloništa nad kojim se u prah rušio jedan grad, a liječnik bio i liječnik i prijatelj, psihoterapeut i ispovjednik i bodritelj i očevidnik nesreća svojih sugrađana, prim. mr. sc. Zlatko Šimunović u svojoj drugoj knjizi *Vukovarski dnevnik*, tiskanoj u izdanju *Školskih novina* iz Zagreba, ukazuje na snagu koju u sebi nosimo i koja mora biti dovoljna za povratak i novi početak. Knjiga je doživjela dva izdanja, prvo u progonstvu 1995. i drugo po povratku u Vukovar 2003. godine. Nakon povratka u Vukovar, u izdanju Ogranka Matice hrvatske Vukovar iza doktora Zlatka Šimunovića ostale su četiri knjige. *Dom zdravlja Vukovar – crtice iz progonstva i povratka* urednika dr. sc. Dražena Živića, objavljena 2014. godine, knjiga je za koju je 2014. godine odlukom Skupštine Matice hrvatske nagrađen Zlatnom poveljom Matice hrvatske. *Knjiga poslije knjige* izdana je 2015. godine, s podnaslovom *Kako se rađao Vukovarski dnevnik*, uz predgovor koji je napisao akademik Pavao Pavličić. U njoj se stapaju literarna i zbiljska vrijednost uz važnu distinkciju prošlosti i sadašnjosti, o čemu Pavličić kaže: „*čitatelji devedesetih godina htjeli su jednoznačnu i definitivnu istinu o Vukovaru i nisu bili spremni na slušanje osobnih ispovijedi nužno sužene perspektive kakva je bila Šimunovićeva u „Vukovarskom dnevniku“*“. Tek su poslije čitatelji postali svjesni vrijednosti takvih zapisa. *Priče iz liječničke torbe* knjiga je koju je uredio novinar Hrvatskog radija Vukovar prof. Milan Paun, a objavljena je 2016. godine, dok je posljednja knjiga dr. Zlatka Šimunovića nastala kao plod suradnje s istim urednikom *Susreti s uglednim osobama, promocije knjiga i priče*, objavljena 2018. godine. Književni opus autora izniman je, što govori o njegovoj velikoj predanosti kako književnom stvaranju tako i želji da široj publici prikaže iznimne vrijednosti, ali i poteškoće liječničke profesije. Unoseći elemente humora ispričao nam je ozbiljne životne priče pokazujući nam kako se upornošću, predanošću i ustrajnošću mogu prebroditi sve nedaće ovoga svijeta. Pišući na zanimljiv način, s puno detalja, zaboravu je zauvijek oteo te nama u baštinu ostavio priče o ratnoj hrabrosti i neslomljivoj nadi Vukovara i Vukovaraca, priče o radu s učenicima u školi, o obitelji, poznanicima i prijateljima, o prošlosti i sadašnjosti grada u kojemu je odrastao, kojemu je pripadao i kojemu je ostao do kraja odan i posvećen.

Godine 2002. Skupština Vukovarsko-srijemske županije dodijelila mu je nagradu za životno djelo, za doprinos razvoju medicinske znanosti i zdravstvene zaštite. Prim. mr. sc. Zlatko Šimunović laureat je Medalje časti, najvišeg odličja Hrvatske liječničke komore, koju je primio 17. studenoga 2016., a zaslužio ju je „*iznimnim ostvarenjima u obavljanju liječničkog poziva, pri čemu su vlastita sigurnost, zdravlje, sudbina i život podređeni sigurnosti, zdravlju, sudbini i životu ugroženog čovjeka*“. Skupština Hrvatskoga liječničkog zbora dodijelila mu je 2004. godine Zahvalnicu za doprinos u Domovinskom ratu, kao i Povelju „*u znak priznanja za osobni doprinos Zboru, medicinskoj znanosti i zdravstvu u Republici Hrvatskoj*“.

Prim. mr. sc. Zlatko Šimunović bio je posve osebujna i svestrana osoba i osim literarnog stvaranja bio je vrlo sklon ozbiljnoj glazbi, kao i likovnoj umjetnosti, posebice slikarstvu pa se 25. listopada 2012., povodom 8. dana Matice hrvatske u Vukovarsko-srijemskoj županiji, izložbom slika *Cvijeće kao motiv u slikama* predstavio vukovarskoj publici u Galeriji *Oranžerija*. Za doktora Zlatka Šimunovića koji je svojom liječničkom brigom za vukovarsku djecu, školarce, stradalnike i branitelje u vrijeme Domovinskog rata, organizacijom i sudjelovanjem u aktivnostima povratka u Vukovar i reintegracije zdravstva grada Vukovara u sustav zdravstva Republike Hrvatske, umjetničkim i književnim radom ostavio neizbrisiv trag, možemo reći kako je jedan od rijetkih ljudi koje možemo nazvati dobrim duhom Vukovara.

Dragi naš Zlatko, kao ljudi možemo ti uputiti tek jednu malenu, ali iskrenu riječ, bezmjernog značenja:

Hvala!

*Izv. prof. dr. sc. Siniša Maslovara, dr. med.*

predsjednik podružnice Vukovar Hrvatskoga liječničkog zbora